

Λόγοι και Συμβουλές του Γέροντα Θεόφιλου Παραϊάν: Τα κριτήρια για την επιλογή του πνευματικού

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Κατ' αρχήν, οποιοσδήποτε ιερέας χειροθετημένος πνευματικός, ιδιαίτερα όποιος έχει ευθύνη για μια ενορία στην οποία υπάγεται κανείς, είναι δυνατόν να γίνει πνευματικός του. Εξάλλου, η πλειονότητα των χριστιανών δεν κάνει τη διάκριση ποιος ιερέας είναι χειροθετημένος πνευματικός και ποιος δεν είναι (στη σύγχρονη ρουμανική λειτουργική πράξη η χειροθεσία του πνευματικού συνήθως γίνεται την ημέρα της χειροτονίας κάποιου). Γι' αυτό και προτείνουμε οι χριστιανοί να εξομολογούνται στον ιερέα-πνευματικό της ενορίας τους. Όμως υπάρχουν κάποιοι δισταγμοί. Και πιο συγκεκριμένα: οι ηλικιωμένοι συνήθως αποφεύγουν να εξομολογούνται σε ένα νέο κατά την ηλικία ιερέα, παρότι ένας νέος ιερέας είναι ανώτερος από έναν ηλικιωμένο άνθρωπο που δεν είναι ιερέας και φυσικά πνευματικός. Υπάρχει δηλαδή ένας δισταγμός, θα έλεγα, κατά κάποιο τρόπο

φυσικός. Ένας ηλικιωμένος άνθρωπος εμποδίζεται ν' αναφέρει σε ένα νέο στην ηλικία πράγματα που αναφέρονται σε μία ολόκληρη ζωή. Υπάρχουν δηλαδή κάποια θέματα ή κάποιες καταστάσεις που εμφανίζονται με τέτοιο τρόπο, που δεν μπορούν να ξεπεραστούν και τότε ο άνθρωπος πρέπει να βρει έναν ιερέα, για ν' ανοίξει σ' αυτόν την ψυχή του, να του πει τί τον βαραίνει, και το οποίο κατά τρόπο φυσικό δε θα το έλεγε σε κανέναν. Και τότε αυτό θα οδηγούσε σ' αυτή την ειλικρινή και στενή σχέση μεταξύ πνευματικού και πιστού, θα είναι το άνοιγμα της ψυχής: η παρουσία ενός ανθρώπου στον οποίο μπορώ να πω κάτι που δε θα το έλεγα σε κανέναν και που διστάζω να το πω ακόμη και στον ίδιο τον εαυτό μου. Και τούτο, γιατί μερικές φορές υπάρχουν κάποια αμαρτήματα και ορισμένες καταστάσεις τις οποίες οι άνθρωποι κουβαλούν μέσα τους ολόκληρη ζωή και μόλις προ του θανάτου είναι σε θέση να τις εξωτερικεύσουν. Σ' αυτές τις περιπτώσεις ο λόγος και ο τρόπος προσέγγισης είναι το άνοιγμα της ψυχής. Αυτό δεν μπορεί να γίνει απέναντι σε κάποιον που δεν αισθάνεται το άνοιγμα της ψυχής, γι' αυτό και δεν μπορεί να είναι κατά τρόπο αβίαστο πνευματικός σου. Ενώ έναντι κάποιου άλλου αισθάνεσαι το άνοιγμα της ψυχής και αυτός είναι δυνατόν να γίνει πνευματικός σου και είναι σίγουρα πνευματικός σου, από τη στιγμή που τον επέλεξες. Ακόμη, πρέπει να αισθάνεσαι εμπιστοσύνη για τον ηθικό του βίο, για την ικανότητά του να μη συζητεί τα θέματά σου και κρατεί το απόρρητο της εξομολογήσεως και, τέλος, ίσως και ένα συναίσθημα συμπάθειας.

Πηγή: «Ο Γέροντας Θεόφιλος Παραϊάν

Χωρίς φως, φωτισμένος»

Μετάφραση- επιμέλεια:

Πρωτοπρ. Κωνσταντίνος Καραϊσαρίδης

Εκδόσεις ΑΘΩΣ

Πηγή: orthodoxos.com.gr